

res af Sparekassen Nordjyllands ekstraordinære fradrag.

Som nævnt foran i mit svar på dette spørgsmål er der tale om en tekstanmærkning vedtaget allerede i 1994. Tekstanmærkningen er gentaget i forslaget til den ny finanslov. Da finansloven er 1-årig – i modsætning til andre love – vil tekstanmærkningen blive gentaget på de årlige finanslove, indtil Sparekassen Nordjylland har udnyttet fradraget fuldt ud.

Jeg har med en vis undren fulgt den debat, der har været omkring denne tekstanmærkning. Specielt har det undret, at flere folketingsmedlemmer tilsyneladende har overset eller glemt, at der er tale om en gentagelse af en allerede vedtaget tekstanmærkning fra sidste år.

Med hensyn til kommunernes andel af selskabsskatterne kan jeg oplyse, at kommunerne får 12 pct. af selskabsskatteprovenuet. I første omgang er det hjemstedskommunen, der modtager kommuneandelen, som derefter deles med de kommuner, hvori selskabet har aktiviteter. Fordelingen sker for pengeinstitutternes vedkommende sædvanligvis efter lønsummen.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 2468 undersøger Told- og Skattestyrelsen i øjeblikket, hvilke skattemæssige konsekvenser der skal drages for de pengeinstitutter, som i forbindelse med overtagelsen af et nødlidende institut har fået tilsagn om en ulovhjemlet skattemæssig fordel, og hvor fristen for omligning endnu ikke er udløbet.

Når denne undersøgelse er afsluttet, vil jeg samtidig tage stilling til, hvilke skattemæssige konsekvenser der skal drages, herunder om der skal foretages særlige foranstaltninger i forhold til kommunerne.

Spm. nr. S 2470

Til forsvarsministeren (24/8 95) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren på baggrund af svaret på spørgsmål nr. S 2298 oplyse, om de udviklings- og industrialiseringsomkostninger, der henvises til i svaret, modsvarer den diskussion om merprisen, der er nævnt i det svar fra 1983, der er henvist til i spørgsmål nr. S 2298?«

Begrundelse

Det blev i 1983 diskuteret, om der var tale om en merpris på 50 pct.

Svar (4/9 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Som begrundelse for spørgsmålet er anført, at det i 1983 blev diskuteret, at der var tale om en merpris på 50 pct. Et sådant synspunkt blev fremført i en artikel om »Århundredets våbenhandel« i Aktuelt den 25. februar 1983. Denne artikel blev kommenteret af den daværende forsvarsminister i besvarelse af 7. april 1983 af Folketingets Forsvarsudvalgs spørgsmål nr. 53 af 18. marts 1983. Besvarelsen lød i sin helhed således:

»Spørgsmålet om medproduktion for dansk industri spillede en afgørende rolle i de undersøgelser og vurderinger, som gik forud for folketingsbeslutningen den 11. juni 1975 om anskaffelse af 58 (heraf option på 10) F-16 fly. Det samme var tilfældet for Belgien, Holland og Norge, der sammen med Danmark og USA deltog i fællesanskaffelsen af nævnte fly. Af bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning vedrørende anskaffelsen, der blev fremsat den 28. maj 1975, fremgår af Handelsministeriets vurdering bl.a. følgende:

»Ved bedømmelsen af tilbudene bør foretages en afvejning af tilførsel af teknologisk viden og volumen i produktionsmæssig henseende.

Handelsministeriet finder, at man på lidt længere sigt må vurdere den teknologiske viden højest som værende det aspekt, der kan gavne den videre udvikling af dansk industri mest. Ved bedømmelsen af tilbud, der skal afvikles over en periode på 10-13 år, bør man ikke lægge afgørende vægt på den øjeblikkelige produktions- og beskæftigelsesmæssige situation i dansk industri. Det må fremhæves, at kompensation i form af væsentlig medproduktion kun kan forventes opnået, hvis Danmark beslutter sig til at købe sammen med de øvrige lande.«

Der blev således, især af hensyn til den teknologiske udvikling af dansk industri, lagt stor vægt på medproduktionsaspektet ved F-16 anskaffelsen, og det har hele tiden været klart, at dette ville medføre en merudgift. Størrelsen af denne merudgift blev ikke beregnet på daværende tidspunkt, og et forsøg herpå ville have været vanskeligt eller umuligt at gennemføre.